

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 20 marca 2014 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Tomasz Słaboszowski (<i>spr.</i>)
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Paweł Kryczko
	<i>Członek GKO:</i>	Władysław Budzeń
Protokolant:		<i>Anna Jedlińska</i>

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych **Jacka Krawczyka**,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 marca 2014 r. odwołania Obwinionego (...) od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej we Wrocławiu z dnia 19 listopada 2013 r., sygn. akt (...), w zakresie, w którym uznano Obwinionego (...), pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Burmistrza Miasta (...), winnym naruszeń dyscypliny finansów publicznych, określonych w (cytat z sentencji orzeczenia):

– „art. 15 uondfp, polegającego na zaciągnięciu zobowiązania z przekroczeniem zakresu upoważnienia o kwotę 735.105,61 zł (przy uwzględnieniu faktycznie wykorzystanej kwoty kredytu w rachunku bieżącym od początku roku) wynikającego z podpisania 12 marca 2010 r. z BS w (...) umowy nr (...) o kredyt krótkoterminowy w wysokości 1.224.600,00 zł pomimo, że na podstawie obowiązującej w chwili popełnienia czynu uchwały z 28 grudnia 2009 r. nr (...) w sprawie budżetu gminy (...) na rok 2010, kierownik Jednostki posiadał upoważnienie do zaciągania kredytów i pożyczek na pokrycie występującego w ciągu roku przejściowego deficytu budżetu do wysokości 1.200.000,00 zł, czym naruszono przepis art.

Sygn. akt BDF1/4900/12/14/14

- 264 ust. 4 ufp, zgodnie z którym zarząd jednostki samorządu terytorialnego może, w granicach upoważnień zawartych w uchwale budżetowej, zaciągać kredyty w wybranych przez siebie bankach, w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych;
- art. 16 ust. 1 uondfp, polegającego na zapłacie w III kwartałach 2011 r. odsetek w łącznej wysokości 7.454,02 zł z tytułu nieterminowego regulowania zaciągniętych zobowiązań, czym naruszono przepis art. 44 ust. 3 pkt 3 ufp, który stanowi, że wydatki publiczne powinny być dokonywane w wysokościach i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań, opłacone odsetki były wynikiem nieterminowego regulowania zobowiązań wynikających:
 - z faktury FV/AN/42/11 wystawionej przez firmę (...) na kwotę 99.700 zł, zapłacono odsetki w wysokości 426,12 zł,
 - z faktury FV nr 35/2010 wystawionej przez firmę „Zakład Ogólnobudowlany - (...) na kwotę 550.000 zł, zapłacono odsetki w wysokości 3.668,50 zł,
 - ze zobowiązania wobec Urzędu Skarbowego z tytułu wpłaty podatku VAT za 04/2011, zapłacono odsetki w kwocie 597,76 zł,
 - ze zobowiązania wobec firmy (...), tj. odsetek w wysokości 61.241,64 zł od pożyczki otrzymanej na podstawie umowy z 10 listopada 2010 roku, zapłacono odsetki w wysokości 2.761,64 zł;
 - art. 16 ust. 2 obowiązujący w czasie popełnienia zarzucanego czynu, a w czasie orzekania art. 18 c ust. 1 pkt 4 uondfp, polegającego na nieprzekazaniu z rachunku bankowego budżetu Gminy (...) jej jednostkom budżetowym środków ujętych w ich planach finansowych, przez co doprowadził do powstania zobowiązań wymagalnych, w tym wobec ZUS z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne i Fundusz Pracy, na skutek niewypełnienia obowiązków w zakresie kontroli zarządczej, przez co naruszono dyspozycję przepisów art. 247 ust. 1 i 2 ufp w zw. z art. 30 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym oraz przepisów art. 69 ust. 1 pkt 2 ufp w zw. z art. 68 ust. 1 ufp;
 - art. 17 ust. 1 pkt 1 obowiązujący w czasie popełnienia zarzucanego czynu, a w czasie orzekania art. 17 ust. 1b pkt 1 uondfp, polegającego na udzieleniu Bankowi Spółdzielczemu w (...) zamówień publicznych na kredyty krótkoterminowe, tj. wykonawcy, który nie został wybrany w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych pomimo, że koszty obsługi tych kredytów przekroczyły wyrażoną w złotych równowartość kwoty

14.000 euro, w wyniku zawarcia w dniu 4 stycznia 2010 r. umowy nr 3/2010 o kredyt obrotowy na kwotę 1.200.000 zł. (prowizja od kredytu wyniosła 18.000 zł, a naliczone odsetki w dniu podpisania umowy wyniosły 42.875,08 zł, co daje razem 60.875,08 zł, a w przeliczeniu 15.957 euro) oraz zawartej w dniu 3 stycznia 2011 r. umowy nr 3/2011 o kredyt obrotowy odnawialny do kwoty całkowitej 2.000.000 zł (prowizja od kredytu wyniosła 35.000 zł, a naliczone w harmonogramie odsetki wyniosły 165.567,12 zł, co daje razem 200.567,12 zł, a w przeliczeniu 43.127,67 euro). Powyższe działania zostały podjęte wbrew regulacjom zawartym w przepisie art. 7 ust. 3 ustawy – Prawo zamówień publicznych (Pzp), w związku z obowiązkiem stosowania tej ustawy wynikającym z art. 4 pkt 8 Pzp, który obliguje do stosowania jej przepisów przy wartości zamówienia przekraczającej równowartość kwoty 14.000 euro, czym naruszono zasady wynikające z art. 264 ust. 4 ufp, w związku z przepisem art. 44 ust. 4 ufp, który stanowi, że jednostki sektora finansów publicznych zawierają umowy, których przedmiotem są usługi, dostawy lub roboty budowlane, na zasadach określonych w przepisach o zamówieniach publicznych;

– art. 18 pkt 2 uondfp, polegającego na wykazaniu danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej (wg stanu na dzień 30 września 2011 r.) w sprawozdaniach: Rb-NDS (jako przychody z tytułu kredytów krótkoterminowych - wykazano kwotę 2.225.000,00 zł, natomiast przychody z tego tytułu ustalone na podstawie ewidencji księgowej oraz wyciągu bankowego wyniosły łącznie 2.562.500,00 zł - różnica 337.500,00 zł) oraz w sprawozdaniu Rb-Z (wykazano zobowiązania z tytułu kredytów i pożyczek krótkoterminowych w kwocie 2.225.000,00 zł, a nie sumę kwot wynikającą z ewidencji księgowej i rachunku bankowego w wysokości 2.562.500,00 zł), a więc wbrew postanowieniom § 10 pkt 6 załącznika nr 39 do rozporządzenia Ministra Finansów z 3 lutego 2010 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. nr 20, poz. 103) oraz § 10 ust. 4 w zw. z § 3 załącznika nr 9 do rozporządzenia Ministra Finansów z 4 marca 2010 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych (Dz. U. nr 43, poz. 247).”

oraz wymierzono Obwinionemu karę nagany i obciążono kosztami postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł,

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych uchyła zaskarżone orzeczenie w zaskarżonym zakresie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Regionalną Komisję Orzekającą

w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej we Wrocławiu.

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia środek zaskarżenia nie przysługuje.

Uzasadnienie

W dniu 19 listopada 2013 r. zapadło orzeczenie Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej we Wrocławiu (dalej zwanej RKO), którym uznano (...) - Burmistrza (...) winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu:

- art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. Nr 168 oraz z 2012 r. poz. 1529) – zwanej dalej ustawą, polegającego na zaciągnięciu zobowiązania z przekroczeniem zakresu upoważnienia o kwotę 735.105,61 zł. (przy uwzględnieniu faktycznie wykorzystanej kwoty kredytu w rachunku bieżącym od początku roku) wynikającego z podpisania 12 marca 2010 r. z BS w (...) umowy nr (...) o kredyt krótkoterminowy w wysokości 1.224.600,00 zł pomimo, że na podstawie obowiązującej w chwili popełnienia czynu uchwały z 28 grudnia 2009 r. nr (...) Rady Miejskiej w (...) w sprawie budżetu Gminy (...) na 2010 r. kierownik jednostki posiadał upoważnienie do zaciągania kredytów i pożyczek na pokrycie występującego w trakcie roku przejściowego deficytu budżetu do wysokości 1.200.000,00 zł, czym naruszono przepis art. 264 ust. 4 ustawy o finansach publicznych, zgodnie z, którym zarząd jednostki samorządu terytorialnego może w granicach upoważnień zawartych w uchwale budżetowej, zaciągać kredyty w wybranych przez siebie bankach, w trybie określonym w zamówieniach publicznych;
- art. 16 ust. 1 ustawy, polegającego na zapłacie w III kwartale 2011 r. odsetek w łącznej wysokości 7.454,02 zł, z tytułu nieterminowego regulowania zaciągniętych zobowiązań, czym naruszono przepis art. 44 ust. 3 pkt 3 ustawy o finansach publicznych, który stanowi, że wydatki publiczne powinny być dokonywane w wysokościach i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań wynikających z:

Sygn. akt BDF1/4900/12/14/14

- a) z faktury FV/AN/42/11 wystawionej przez firmę (...) na kwotę 99.700 zł, zapłacono odsetki w wysokości 426,12 zł,
- b) ze zobowiązania wobec Urzędu Skarbowego z tytułu wpłaty podatku VAT za 04/2011, zapłacono odsetki w kwocie 597,76 zł,
- c) ze zobowiązania wobec firmy (...), tj. odsetek w wysokości 61.241,64 zł od pożyczki otrzymanej na podstawie umowy z dnia 10 listopada 2010 r., zapłacono odsetki w wysokości 2.761,64 zł,

– art. 16 ust. 2 ustawy, obowiązujący w czasie popełnienia zarzucanego czynu, a w czasie orzekania art. 18 c ust. 1 pkt 4 ustawy, polegającego na nieprzekazaniu z rachunku bankowego budżetu Gminy (...) jej jednostkom budżetowym środków ujętych w ich planach finansowych, przez co doprowadził do powstania zobowiązań wymagalnych, w tym wobec ZUS z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenia zdrowotne i Fundusz Pracy, wskutek nie wypełnienia obowiązków w zakresie kontroli zarządczej, przez co naruszono dyspozycję przepisów art. 247 ust. 1 i 2 ustawy w związku z art. 30 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym oraz przepisów art. 69 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 68 ust. 1 ustawy o finansach publicznych;

– art. 17 ust. 1 pkt 1 obowiązujący w czasie popełnienia zarzucanego czynu, a w czasie orzekania art. 17 ust. 1b pkt 1 ustawy, polegającego na udzielenie Bankowi Spółdzielczemu w (...) zamówień publicznych na kredyty krótkoterminowe, tj. wykonawcy, który nie został wybrany w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych pomimo, że koszty obsługi tych kredytów przekroczyły wyrażoną w złotych równowartość kwoty 14.000 euro: w wyniku zawarcia w dniu 4 stycznia 2010 roku umowy nr (...) o kredyt obrotowy na kwotę 1.200.000 zł (prowizja od kredytu wyniosła 18.000 zł, a naliczone odsetki w dniu podpisania umowy wyniosły 42.875,08 zł, co daje razem 60.875,08 zł, a w przeliczeniu 15.957 euro) oraz zawartej w dniu 3 stycznia 2011 r. umowy nr (...) o kredyt obrotowy odnawialny do kwoty całkowitej 2.000.000 zł (prowizja od kredytu wyniosła 35.000 zł, a naliczone w harmonogramie odsetki wyniosły 165.567,12 zł, co daje razem 200.567,12 zł, a w przeliczeniu 43.127,67 euro). Powyższe działania zostały podjęte wbrew regulacjom zawartym w przepisie art. 7 ust. 3 ustawy - Prawo zamówień publicznych, w związku z obowiązkiem stosowania tej ustawy wynikający z art. 4 pkt 8, który obliguje do stosowania przepisów przy wartości zamówienia przekraczającej równowartość kwoty 14.000 euro, czym naruszono zasady wynikające z art. 264 ust. 4 w związku z przepisem

art. 44 ust. 4 ustawy o finansach, który stanowi, że jednostki sektora finansów publicznych zawierają umowy, których przedmiotem są usługi, dostawy lub roboty budowlane, na zasadach określonych w przepisach o zamówieniach publicznych;

– art. 18 pkt. 2 ustawy, polegającego na wykazaniu danych niezgodnych z danymi wynikającymi ewidencji księgowej (wg stanu na dzień 30 września 2011 r.) w sprawozdaniach: Rb-Nds (jako przychody z tytułu kredytów krótkoterminowych w kwocie 2.225.000,00 zł, a nie sumę kwot wynikającą z ewidencji księgowej i rachunku bankowego w wysokości 2.562.500,00 zł), a więc wbrew postanowieniom § 10 pkt 6 załącznika nr 39 do rozporządzenia Ministra Finansów z 3 lutego 2010 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. nr 20, poz. 103) oraz § 10 ust. 4 w zw. z § 3 załącznika nr 9 do rozporządzenia Ministra Finansów z 4 marca 2010 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych (Dz. U. nr 43, poz. 247).

Obwinionemu wymierzono karę nagany oraz obciążono go kosztami postępowania kwocie 291,71 zł oraz uniewinniono od odrębnych zarzutów naruszenia art. 17 ust. 1 pkt 1 obowiązującego w czasie popełnienia zarzucanego czynu, a w czasie orzekania art. 17 ust. 1b pkt 1 ustawy, art. 17 ust. 1 pkt 2 lit. b) obowiązującego w czasie popełnienia zarzucanego czynu, a w czasie orzekania art. 17 ust. 1 pkt 5 ustawy oraz art. 17 ust. 1 pkt 3 obowiązującego w czasie popełnienia zarzucanego czynu, a w czasie orzekania art. 17 ust. pkt 1 ustawy.

W uzasadnieniu orzeczenia stwierdzono, iż, stosownie do art. 24 ustawy, do oceny prawnej niniejszej sprawy należy stosować przepisy nowe, gdyż przepisy obowiązujące w chwili popełnienia zarzucanych czynów nie są względniejsze dla sprawcy. Następnie stwierdzono, że zarzucone czyny (...) sklasyfikowane z art. 15 ustawy, art. 16 ust. 1 ustawy, art. 16 ust. 2 ustawy obowiązujący w czasie popełnienia zarzucanego czynu, a w czasie orzekania art. 18 c ust. 1 pkt. 4 ustawy, art. 17 ust. 1 pkt. 1 obowiązujący w czasie popełnienia zarzucanego czynu, a w czasie orzekania art. 17 ust. 1b pkt 1, art. 18 pkt 2 ustawy zostały odpowiednio udokumentowane i uzasadnione przez stronę oskarżycielską. W tym zakresie nie zasługują na uwzględnienie wyjaśnienia Obwinionego usprawiedliwiającego jego działania, jak również wnoszące o uwzględnienie art. 28 ustawy. Przy wymierzaniu kary RKO wzięła pod uwagę liczbę i charakter przypisanych Obwinionemu czynów. W związku z niepotwierdzeniem się popełnienia wszystkich czynów RKO uznała, iż proponowana kara zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi przez okres 2 lat byłaby w tej sytuacji zbyt surowa, stąd wymierzono karę nagany.

Pismem z dnia 24 grudnia 2013 r. wniesiono odwołanie, w którym zaskarżono orzeczenie RKO i zażądano:

- uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości,
- uniewinnienie Obwinionego od stawianych mu zarzutów naruszenia dyscypliny finansów publicznych,
- zasądzenie na rzecz Obwinionego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Powyższemu orzeczeniu zarzucono naruszenie w szczególności:

1. art. 15 w związku z art. 19 ust. 2 ustawy, polegające na przyjęciu, że Obwiniony w sposób zawiniony zaciągnął zobowiązania z przekroczeniem zakresu upoważnienia o kwotę 735.105,61 zł (przy uwzględnieniu faktycznej wykorzystanej kwoty kredytu w rachunku bieżącym od początku roku) wynikającego z podpisania 12 marca 2010 r. z BS w (...) umowy nr (...) o kredyt krótkoterminowy w wysokości 1.224.600,00 zł, pomimo że na podstawie obowiązującej w chwili popełnienia czynu uchwały z 28 grudnia 2009 r. nr (...) Rady Miejskiej w (...) w sprawie budżetu Gminy (...) na rok 2010, kierownik jednostki posiadał upoważnienie do zaciągania pożyczek i kredytów na pokrycie występującego w trakcie roku przejściowego deficytu budżetu do wysokości 1.200.000,00 zł. (W uzasadnieniu odwołania Obwiniony podniósł, że uchwała nr (...) Rady Miejskiej w (...) z dnia 28 grudnia 2009 r., przewidywała limit zobowiązań z tytułu kredytów i pożyczek do wysokości 1.200.000,00 zł, jednakże została ona zmieniona uchwałą nr (...) Rady Miejskiej w (...) z dnia 30 marca 2010 r., że limit ten wzrósł do kwoty 3.924.600,00 zł. Uchwała ta została podjęta w tym samym miesiącu, w którym doszło do zaciągnięcia zobowiązania na kwotę 1.224.600,00 zł. Projekt tej uchwały został przygotowany i zaprezentowany radnym przed dniem zaciągnięcia zobowiązania. Tym samym uchwała następczo usankcjonowała działanie organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego. Gminie groziło w tym czasie zwiększenie deficytu, powstanie zobowiązań wymagalnych i naliczenie odsetek od nich, co tym samym zmuszało Obwinionego do podjęcia wyboru, za który nie sposób przypisać Mu winy);
2. art. 16 ust. 1 w związku z art. 19 ust. 2 ustawy, polegające na przyjęciu, że Obwiniony w sposób zawiniony zapłacił 11 kwietnia 2011 r. odsetki w łącznej wysokości 7.454,02 zł z tytułu nieterminowego regulowania zaciągniętych zobowiązań, czym naruszono przepis art. 44 ust. 3 pkt 3 ustawy o finansach publicznych, który stanowi, że wydatki publiczne

powinny być dokonywane wysokościach i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań;

3. art. 16 ust. 2 ustawy, obowiązującego w czasie popełnienia zarzucanego czynu, a w czasie orzekania art. 18 c ust. 1 pkt 4 w związku z art. 19 ust. 2 ustawy, polegające na przyjęciu przez organ orzekający, że Obwiniony w sposób zawiniony nie przekazał z rachunku bankowego budżetu Gminy (...) jej jednostkom budżetowym środków ujętych w ich planach finansowych, przez co doprowadził do powstania zobowiązań wymagalnych, w tym wobec ZUS z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy, na skutek niewypełnienia obowiązków w zakresie kontroli zarządczej, przez co naruszono dyspozycję przepisów art. 247 ust. 1 i 2 ustawy o finansach publicznych w związku z art. 30 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym oraz przepisów art. 69 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 68 ust. 1 ustawy o finansach publicznych (W uzasadnieniu odwołania w odniesieniu do dwóch powyższych zarzutów Obwiniony podniósł, że powstanie zobowiązań było konsekwencją wcześniejszych działań, to jest opóźnień w przekazywaniu dotacji, nierzetelności kontrahentów itp. Tymczasem Gmina funkcjonuje w oparciu o wieloletni plan inwestycyjny, który Burmistrz – jako organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego jest obowiązany przestrzegać. Uchwała nr (...) z dnia 29 lipca 2008 r., właśnie ustanowiła taki plan na okres 2008 – 2015. Uchwała ta była następnie wielokrotnie zmieniana, co, zdaniem Obwinionego, świadczy o złożoności całego zjawiska. Przy opracowywaniu Wieloletniego Planu korzystano z wiedzy dr (...) – pracownika (...) – a zatem nie zakładano, iż są to założenia sformułowane w sposób dowolny i niezajdujący potwierdzenia w specjalistycznej wiedzy w tym zakresie. Gmina (...) plasuje się w czołówce wykorzystania środków unijnych, a środki te wpływały niejednokrotnie ze znacznym opóźnieniem. Obwiniony podkreślił, że warunkiem ponoszenia odpowiedzialności w dyscyplinie finansów publicznych jest wina, oraz nie można przypisać winy, jeżeli naruszenia nie można było uniknąć mimo dołożenia staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązku, którego niewykonanie lub nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych. Obowiązek wykazania i udowodnienia winy spoczywa na oskarżycielu i organie orzekającym. W ocenie Obwinionego zachował on należyłą staranność, w obliczu zaistniałych okoliczności (liczba realizowanych inwestycji, ich finansowej wysokości oraz sposobu finansowania), tym bardziej, iż RKO nie rozpatrzyła

wszechstronnie i wyczerpująco zebranego materiału dowodowego i nie wykazała Obwinionemu przesłanek wynikających ze znowelizowanego art. 19 ustawy);

4. art. 17 ust. 1 pkt. 1 obowiązujący w czasie popełnienia zarzucanego czynu, a w czasie orzekania art. 17 ust. 1b pkt. 1 w związku z art. 19 ust. 2 ustawy, polegające na przyjęciu, że Obwiniony w sposób zawiniony udzielił Bankowi Spółdzielczemu w (...) zamówień publicznych na kredyty krótkoterminowe, tj. wykonawcy, który nie został wybrany w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych (W uzasadnieniu odwołania w odniesieniu do powyższego zarzutu, podniesiono, że art. 32 Prawa zamówień publicznych nie wprowadza generalnego zakazu udzielania zamówień publicznych, lecz takiego ich dzielenia, które zmierza do obejścia przepisów ustawy. Obwiniony przyjął, iż stanowiące przedmiot zamówień świadczenia są świadczeniami różnorodnymi, a tym samym ich wartości nie podlegają sumowaniu. Stosując się do art. 4 pkt. 8 Prawa zamówień publicznych nie stosowano przepisów tej ustawy. Zakładano, że koszty będą mniejsze, tym samym nie było wymogu stosowania ustawy. Tymczasem długotrwałe procedury rozliczeniowe i występujące trudności w realizacji zaplanowanych dochodów spowodowały poniesienie wyższych wydatków od pierwotnie zakładanych. Przy podpisywaniu umowy o kredyt krótkoterminowy w rachunku bieżącym, pomimo znacznej kwoty, zakładano chwilowe jego wykorzystania przy braku środków pieniężnych oraz fakt codziennie wpływających dochodów ograniczających zaciągnięte zobowiązanie);
5. art. 18 pkt. 2 w związku z art. 53 ustawy o finansach publicznych, polegające na przyjęciu, że to Obwiniony ponosi odpowiedzialność za wskazanie danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej (wg stanu na 30 września 2011r.) w sprawozdaniach Rb-NDS oraz w sprawozdaniu Rb-Z (W uzasadnieniu odwołania w odniesieniu do powyższego zarzutu podniesiono, że przedmiotowe sprawozdania sporządza Skarbnik Gminy w porozumieniu z Działem Księgowości. Błąd był wynikiem omyłki rachunkowej, a nie celowego działania wyżej wymienionych służb. Organ wykonawczy złożył stosowne wyjaśnienia i wyraził wolę uzgodnienia prawidłowej wersji sprawozdania z RIO we Wrocławiu. Jednocześnie w myśl § 17 ust. 1 i 2 załącznika nr 39 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lutego 2010 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej jednostka samorządu terytorialnego ma prawo złożenia korekty sprawozdania do RIO, co zostaje następnie przekazane do Ministerstwa Finansów. Główna Komisja Orzekająca w swoim orzecznictwie wskazuje, że w sytuacji, gdy kierownik powierzył w „zakresie czynności” głównemu księgowemu obowiązek

terminowego sporządzenia okresowych sprawozdań budżetowych, a ten ostatni to potwierdził, odpowiedzialność z tytułu naruszenia dyscypliny finansów publicznych obejmuje głównego księgowego. Odpowiedzialność kierownika nie jest wówczas bezpośrednia, ale pośrednia z tytułu nadzoru lub niewykonania obowiązków w zakresie kontroli. Powierzenie obowiązków w tym zakresie w świetle orzecznictwa GKO nie wyłącza odpowiedzialności głównego księgowego).

Na dzień 20 marca 2014 r. przed Główną Komisją Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych została wyznaczona rozprawa, na którą nie stawił się Obwiniony (...) prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy. Na rozprawę stawili się pełnomocnik substytucyjny adwokat (...), zastępujący mecenasa (...) prawidłowo powiadomionego o terminie rozprawy. Na rozprawę stawił się także Zastępca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych - Jacek Krawczyk.

W wyniku rozpoznania sprawy strona obwiniona podtrzymała odwołanie i wniosła o uniewinnienie (...), a strona oskarżycielska, z uwagi na błędy formalne orzeczenia RKO, wniosła o uchylenie sprawy i przekazanie jej do ponownego rozpoznania.

Biorąc powyższe pod uwagę, skład orzekający GKO zważył, co następuje.

Orzeczenie nie może ostać się w obrocie prawnym. Zawiera ono błędy formalne polegające na:

- niewskazaniu dnia popełnienia czynów – w zakresie zarzutów skwalifikowanych z art. 16 ust. 1, art. 16 ust. 2 ustawy, obowiązujących w czasie popełnienia zarzucanego czynu, a w czasie orzekania art. 18c ust. 1 pkt 4 ustawy oraz art. 18 pkt 2 ustawy. Powyższy błąd narusza art. 135 ust. 2 pkt 5 w związku z art. 21 ustawy oraz skutkuje, poza aspektem formalnym, brakiem możliwości jednoznacznego odniesienia się do liczby popełnionych czynów,
- kumulacji kilku czynów w jednym zarzucie – w zakresie zarzutów skwalifikowanych z art. 16 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 pkt 1 obowiązujący w czasie popełnienia zarzucanego czynu, a w czasie orzekania art. 17 ust. 1b pkt 1 ustawy.

Powyższe błędy uniemożliwiają rozpoznanie sprawy zwłaszcza w aspekcie argumentów strony obwinionej podniesionych w odwołaniu w zakresie braku winy albo niepopełnienia czynów zabronionych. W przypadku ponownego przypisania Obwinionemu

popęlnienia czynów prawidłowo opisanych zaleca się pogłębienie uzasadnienia w zakresie winy, jak również bardziej precyzyjnego przedstawienia związku przyczynowego między działaniem lub zaniechaniem sprawcy, a skutków w postaci wystąpienia czynów zabronionych.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono, jak w sentencji.